MARIMEX ΚΑΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 7ης Μαρτίου 1972 *

Στην υπόθεση 84/71,

η οποία έχει ως αντικείμενο αίτηση του προέδρου του δικαστηρίου του Τουρίνου προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

S.p.A. Marimex, με έδρα το Μιλάνο,

και

Υπουργείου Οικονομικών της Ιταλικής Δημοκρατίας,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία

— του άρθρου 12, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 14/64 ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1964, περί σταδιακής δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (GU σ. 562),

— των άρθρων 20, παράγραφος 2 και 22, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους R. Lecourt, πρόεδρο, J. Mertens de Wilmars και H. Kutscher (εισηγητή), προέδρους τμήματος, A. M. Donner, A. Trabucchi, R. Monaco και P. Pescatore, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

γενικός εισαγγελέας: K. Roemer
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με Διάταξη της 18ης Σεπτεμβρίου 1971 που περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Σεπτεμβρίου 1971, ο πρόεδρος του δικαστηρίου του Τορίνου υπέβαλε (στο Δικαστήριο) πλείονα ερωτήματα ως προς την ερμηνεία, ιδίως, των κανονισμών του Συμβουλίου 14/64 ΕΟΚ, της 5ης Φεβρουαρίου 1964 και ΕΟΚ 805/68, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος.

Τα ερωτήματα αυτά υποβλήθηκαν με αφορμή την είσπραξη, επί των εισαγωγών προελεύσεως άλλων κρατών μελών και τρίτων χωρών, εκ μέρους των ιταλικών αρχών μιας επιβαρύνσεως για παροχή διοικητικών υπηρεσιών και ενός τέλους στατιστικής, που θεσπίστηκαν από τον ιταλικό νόμο 330 της 15ης Ιουνίου 1950 και τα διατάγματα του προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας 723 της 26ης Ιουνίου 1965 και 1339 της 21ης Δεκεμβρίου 1961.

Επί των ερωτημάτων 1, 2 και 4

2 Με το πρώτο ερώτημα το Δικαστήριο καλείται να κρίνει εάν «η έννοια της φορολογικής επιβαρύνσεως ισοδύναμου αποτελέσματος προς δασμούς», που αναφέρεται στο άρθρο 12, παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού 14/64 και στο άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 805/68 «είναι ίδια με αυτή που ορίζεται από τη Συνθήκη ΕΟΚ, ιδίως τα άρθρα 9, 12, 13 και 16».

Το δεύτερο και τέταρτο ερώτημα αφορούν το ζήτημα εάν η επιβάρυνση για παροχή διοικητικών υπηρεσιών και το τέλος στατιστικής, που θεσπίστηκαν από την ιταλική νομοθεσία, αποτελούν τέτοιες φορολογικές επιβαρύνσεις, οι οποίες απαγορεύονται δυνάμει των κανονιστικών διατάξεων που προαναφέρθηκαν.

3 Από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 1969 επί της υποθέσεως 24/68 (Racc. 1969, σελ. 194 επ.) και της 18ης Νοεμβρίου 1970 επί της υποθέσεως 8/70 (Racc. 1970, σ. 961 επ.) προκύπτει ότι οι επιβαρύνσεις αυτές αποτελούν φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος προς δασμούς, υπό την έννοια των άρθρων 9, 12 και 13 της Συνθήκης ΕΟΚ και ορισμένων κανονισμών περί κοινών οργανώσεων των γεωργικών αγορών, ιδίως του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 14/64 και του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 805/68.

Η έννοια «φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος» έχει στις κανονιστικές διατάξεις που αναφέρονται από τον ιταλό δικαστή, το ίδιο περιεχόμενο που έχει στα άρθρα 9 επ. της Συνθήκης και στους άλλους κανονισμούς περί οργανώσεως των γεωργικών αγορών.

Επί των ερωτημάτων 3α και β, 6α και β

4 Ζητείται στη συνέχεια από το Δικαστήριο να κρίνει εάν οι διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 14/64 καθώς και τα άρθρα 20, παράγραφος 2, και 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 805/68 εξαγγέλλουν κανόνες που ισχύουν άμεσα εντός των κρατών μελών και δημιούργησαν προς όφελος των ιδιωτών δικαιώματα, τα οποία πρέπει να προστατεύονται από τα εθνικά δικαστήρια.

5 Κατά το άρθρο 189, δεύτερη παράγραφος της Συνθήκης, ο κανονισμός «έχει γενική ισχύ» και «ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος».

Συνεπώς, λόγω της ίδιας της φύσεως και της λειτουργίας του στο σύστημα των πηγών του κοινοτικού δικαίου, παράγει άμεσα αποτελέσματα και μπορεί, σαν τέτοιος, να παράσχει δικαιώματα στους ιδιώτες, τα οποία τα εθνικά δικαστήρια υποχρεούνται να προστατεύουν.

Συνεπώς, η ισχύς των κανονισμών, όπως προβλέπεται από το άρθρο 189, αντιτίθεται στην εφαρμογή κάθε νομοθετικού μέτρου, ακόμη και μεταγενέστερου, ασυμβίβαστου προς τις διατάξεις του.

Αυτό ισχύει και για τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν.

Επί των ερωτημάτων 3γ, 5γ, 6γ και 7

6 Ζητείται, τέλος, από το Δικαστήριο να αποφασίσει πότε γεννήθηκαν τα δικαιώματα που απορρέουν για τους ιδιώτες από το άρθρο 12, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 14/64, καθώς και από τα άρθρα 20, παράγραφος 2 και 22, παράγραφος 1 του κανονισμού 805/68.

Το Δικαστήριο καλείται, εξάλλου, να κρίνει, εάν τα δικαιώματα αυτά εξακολούθησαν να υφίστανται χωρίς διακοπή από τη στιγμή που γεννήθηκαν υπό το καθεστώς του κανονισμού 14/64.

Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί το ζήτημα, από πότε άρχισαν οι εν λόγω διατάξεις να παράγουν αποτελέσματα και αν αυτά εξακολούθησαν να υφίστανται έκτοτε.

7 1) Κατά το άρθρο 25 του κανονισμού 14/64 η θέση σε εφαρμογή του καθεστώτος εμπορικών ανταλλαγών που θεσπίζει αυτό το κείμενο αρχίζει την 1η Ιουλίου 1964.

Στην ημερομηνία αυτή υποκαταστάθηκε, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού 82/64 η 31η Ιουλίου 1964 που αντικαταστάθηκε με τη σειρά της από την 1η Νοεμβρίου 1964, κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 της ίδιας διατάξεως.

Από το σύνολο αυτών των διατάξεων προκύπτει ότι η ημερομηνία της 1ης Ιουλίου 1964 που αναφέρεται στο άρθρο 25 του κανονισμού 14/64 αντικαταστάθηκε από την 1η Νοεμβρίου 1964.

Οι διατάξεις έτσι του άρθρου 12, παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού 14/64 άρχισαν να παράγουν (τα) αποτελέσματά (τους) την 1η Νοεμβρίου 1964.

8 2) Το άρθρο 37, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 κατήργησε τον κανονισμό 14/64 από τις 29 Ιουλίου 1968.

Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι «το καθεστώς που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό ισχύει από 29ης Ιουλίου 1968», εκτός από ορισμένα μέτρα που δεν ενδιαφέρουν εν προκειμένω.

Επομένως, όσον αφορά το καθεστώς που θέσπισε ο κανονισμός 805/68, οι διατάξεις των άρθρων 20, παράγραφος 2 και 22, παράγραφος 1, αυτού του κανονισμού άρχισαν να παράγουν τα αποτελέσματά τους στις 29 Ιουλίου 1968.

Ο κανονισμός 805/68 διατηρείται σε ισχύ.

9 3) Από τις σκέψεις που προηγήθηκαν προκύπτει ότι τα εν λόγω αποτελέσματα εξακολούθησαν να υφίστανται χωρίς διακοπή από την 1η Νοεμβρίου 1964.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

έχοντας υπόψη τα διαδικαστικά έγγραφα,

αφού άκουσε την έκθεση του εισηγητή δικαστή, τις προφορικές παρατηρήσεις της Κυβερνήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της εταιρίας Marimex, καθώς και τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ιδίως τα άρθρα 9, 12, 13, 177 και 189, τον κανονισμό 14/64 ΕΟΚ του Συμβουλίου περί σταδιακής δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος και ιδίως τα άρθρα 12, 17 και 25, τον κανονισμό 82/64 ΕΟΚ του Συμβουλίου που τροποποίησε την ημερομηνία θέσεως σε εφαρμογή ορισμένων πράξεων σχετικών με την κοινή γεωργική πολιτική και ιδίως το άρθρο 1, τον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, ιδίως τα άρθρα 20, 22 και 34, το πρωτόκολλο περί του οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ ιδίως το άρθρο 20, και τον κανονισμό διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε, με Διάταξη της 18ης Σεπτεμβρίου 1971, ο πρόεδρος του δικαστηρίου του Τουρίνου, αποφαίνεται:

Επί των ερωτημάτων 1, 2 και 4

1) Η έννοια φορολογική «επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος» στα άρθρα 12, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 14/64 ΕΟΚ και 20, παράγραφος 2,

του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/86, έχει το ίδιο περιεχόμενο που έχει και στα άρθρα 9 επ. της Συνθήκης και στους άλλους κανονισμούς περί οργανώσεως της γεωργικής αγοράς.

Επί των ερωτημάτων 3α και β, 5α και β, 6α και β

2) Κάθε κανονισμός παράγει άμεσα αποτελέσματα και μπορεί, σαν τέτοιος, να θεμελιώσει δικαιώματα (προς όφελος) των ιδιωτών, τα οποία τα εθνικά δικαστήρια υποχρεούνται να προστατεύουν.

Αυτό ισχύει για το άρθρο 12, παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού 14/64 ΕΟΚ, καθώς και για τα άρθρα 20, παράγραφος 2, και 22 παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68.

Επί των ερωτημάτων 3γ, 5γ, 6γ και 7

3) Οι διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 14/64 ΕΟΚ άρχισαν να παράγουν τα αποτελέσματά τους από την 1η Νοεμβρίου 1964.

4) Οι διατάξεις των άρθρων 20, παράγραφος 2, και 22, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68, άρχισαν να παράγουν τα αποτελέσματά τους στις 29 Ιουλίου 1968.

5) Τα εν λόγω αποτελέσματα εξακολούθησαν να ισχύουν από την 1η Νοεμβρίου 1964.

Lecourt Mertens de Wilmars Kutscher Donner

Trabucchi Monaco Pescatore

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Μαρτίου 1972.

Ο Γραμματέας
A. van Houtte

Ο Πρόεδρος
R. Lecourt